

ELŐSZÓ

A jogi-szakmai tudományos együttműködés területén belül 2011. szeptember 24-én, Budapesten megalakult a Magyar Jog- és Államtudományi Társaság (MJÁT), Paczolay Péter, az akkori Alkotmánybíróság elnöke vezetésével. Az alapító tagok egyike *Mészáros Ádám* volt, aki haláláig vezette a társaság Bűnügyi Tudományok Szakmai Tagozatát. A MJÁT megalapításával *Ádámnak* is köszönhetően egy olyan tudományos alapokon szerveződő közhasznú társadalmi társaság jött létre, amely országos szintű jogi-szakmai együttműködési állandó fórumként működött *Ádám* haláláig, mindvégig az ő aktív és értékes közreműködésével.

2021 áprilisa óta, rá emlékezve, tovább bővült a tagok száma; leginkább olyan új résztvevőkkel, akik éppen *Mészáros Ádám* szomorú távozása után azért léptek be a társaságba, hogy tovább ápolják *Ádám* büntetőjog-dogmatikai hagyatékát, egyrészt rá emlékezve, másrészt pedig folytatva mindazt, amit elkezdett, és aminek fájdalmasan rövid élete alatt nem jutott a végére.

A MJÁT, többek között *Ádám* segítségével, a kezdeti években ösztönözte az elméleti és gyakorlati területeken tevékenykedő jogászok szakmai kapcsolatépítését, ugyanis *Ádámnak* is meggyőződése volt, hogy a MJÁT-tal olyan tartalmas szakmai együttműködési fórumot hoztunk létre, ahol e két terület szakemberei véleményét cserélhetnek.

Ádám részt vett a MJÁT alapszabályának a megfogalmazásában és annak megvalósításában is. A többi alapítóval baráti kapcsolatban állt, és ez lehetővé tette az együttműködés során a jó hangulatú rendezvények (konferenciák, workshopok, szemináriumok, kerekasztal-beszélgetések) szervezését, megtartását. A MJÁT céljai között szerepel ugyanis, hogy az egyesület a tudományos kutatások mellett tudományszervezői feladatokat is ellát, és *Ádám* ezen a területen is aktív szerepet vállalt. Az egyik ilyen nagyszabású konferenciára 2015-ben került sor. Ennek szervezésében *Ádám* is részt vett. A rendezvénynek az Országos Kriminológiai Intézet (OKRI) adott otthont, de a háttérben három intézmény állt: a KRE-ÁJK, az OKRI és a MJÁT. A Beccaria neve alatt futó konferencián (250 éves a Dei delitti e delle pene – Konferencia Cesare Beccariáról) *Ádám* előadást is tartott a törvényesség elvéről és a büntetőjogi felelősséget kizáró okokról. Szintén *Ádámmal* kötődő projekt volt az OKRI és a MJÁT *Fiatal büntetőjogászok az új Büntető törvénykönyvről* című közös rendezvénye, amelyről kötet is született.¹

---

¹ Mészáros Ádám (szerk.): *Fiatal büntetőjogászok az új Büntető törvénykönyvről*. Magyar Jog- és Államtudományi Társaság, Szeged–Budapest 2014. <http://mjat.hu/fiatal-buntetojogaszok-az-uj-bunteto-torvenykonyvrol-cimu-kotet/>

A MJÁT céljai között szerepel a tehetséggondozás is. *Ádám* ebben is úttörő munkát végzett. Több egyetemen is oktatott, a hallgatókat nemcsak a tananyag átadásával segítette, hanem a büntetőjog-tudományokhoz kapcsolódó aktuális témákat feldolgozó tudományos projektek létrehozásával és megvalósításával is. A tehetséges joghallgatókat és a pályakezdő jogász fiatalokat is igyekezett támogatni, ezzel a MJÁT további céljainak, a fiatalabb jogászgenerációk szakmai tehetséggondozásának a megvalósítását is segítette.

Mészáros Ádámmal évekig együtt haladtunk az úton, és nem csak azért, mert egy társaság tagjai voltunk; összekötött minket egyfajta közös szemlélet és gondolkodásmód is. Mennyi mindent akartunk még együtt kutatni, de ez sajnos már elmarad. Nélküle minden más.

Elvitte magával egyedülálló humorát, a vele töltött percek biztos derűjét. A szavak békéje leginkább már csak neki marad, aki halálba lopta előlünk annak minden értelmét, s itt hagyta nekünk a fohásztalan csend kényszerű hangjának nehéz pecsétjét.

Nincs nap, hogy ne gondolnánk *Ádámra*. Forrongva keressük azokat a közös témákat, ahonnan még kiszól nekünk, felfedi arcát, hangja csendjét, hogy éreztesse, „csak a szája van csöndbe alázva”, de kemény magánya még hordozza, ha száműzve is, eldobottan, kegyetlen tetszhalál állapotában azt az esszenciát, ami belőle nekünk megmaradt. Gondolatai velünk maradnak, s minden szó, amit leírt, a hit igéjeként hirdeti, hogy mégsem volt hiábavaló az a dogmatikus megszállottság, ami másoknak elég lett volna egy boldogabb élethez. Munkája és így emlékezete sem vész el, és valami érthetőbb korban fényre verődik majd minden, amit Ő elképzelt, de megvalósítani nem tudott. Sok mindenről akart még szólni, üres lapok maradtak az asztalán, hogy majd „hallgatásuk a világ arcába” csapjon, „s lesodorja (annak) olcsó ünnepeit”. Sajnos „a jobbak elmaradnak”.

A MJÁT alapítói nevében:

*Fejes Zsuzsanna, Kiss Anna, Kovács Endre Miklós,
Paczolay Péter, Tóth J. Zoltán, Zsidai Ágnes*